

Stanisław Rolbiecki, Jacek Długosz, Mirosław Orzechowski, Sławomir Smółczyński

**UWARUNKOWANIA GLEBOWO-KLIMATYCZNE
NAWODNIENÍ W KRUSZYNIE KRAJEŃSKIM
KOŁO BYDGOSZCZY**

***SOIL-CLIMATIC CONDITIONING OF IRRIGATION
AT KRUSZYN KRAJEŃSKI NEAR BYDGOSZCZ***

Streszczenie

W opracowaniu zbadano dwa profile glebowe w Kruszyńie Krajeńskim koło Bydgoszczy, określając charakterystykę tych gleb oraz ich właściwości wodne. Podano temperatury powietrza oraz sumy opadów atmosferycznych w poszczególnych miesiącach okresu wegetacyjnego (IV–IX) w latach 1997–2006 dla omawianego terenu. Obliczono również wielkości ewapotranspiracji potencjalnej wzorem Grabarczyka. Określono potrzeby wprowadzenia nawodnień w rozpatrywanych warunkach glebowo-klimatycznych, biorąc pod uwagę następujące kryteria klimatyczne zaproponowane przez Drukę: sumę opadów okresu wegetacyjnego, ewapotranspirację potencjalną dla tego okresu oraz różnicę pomiędzy nimi. Określono na przykładzie buraka cukrowego opady optymalne według Klatta oraz według Pressa. Korzystając ze wzoru zaproponowanego przez Grabarczyka, w modyfikacji Rzekanowskiego i wsp., obliczono spodziewane, możliwe do uzyskania w latach 1997–2006 zwýżki plonu buraka cukrowego pod wpływem deszczowania.

Słowa kluczowe: gleba lekka, właściwości wodne, klimatyczne kryteria nawodnień, potrzeby wodne roślin, opady optymalne, efekty produkcyjne nawodnień, burak cukrowy

Summary

Two soil profiles at Kruszyn Krajeński near Bydgoszcz were studied at the paper. Characteristic of soils and their water properties were determined. Air temperature (t) values and rainfall amounts (P) in particular months of vegetation period (April–September) in 1997–2006 for the investigated area were given. The vegetation period was characterized by mean air temperature 14,4 °C, ranging in particular years from 13,4 to 15,2 °C. Rainfall total during the vegetation period amounted on average 283,4 mm, ranging from 177,5 to 377 mm. Potential evapotranspiration (E_{tp}) amounts were also determined using Grabarczyk's formula. Irrigation requirements under the considered soil-climatic conditions were determined according to the following Drupka's proposal: rainfall total (P) in the vegetation period as well as potential evapotranspiration (E_{tp}) and difference $E_{tp} - P$. Irrigation is needed when rainfall is lower than 370 mm, E_{tp} is higher than 515 mm, and difference $E_{tp} - P$ is higher than 150 mm. On the base of rainfall amounts in vegetation period it can be stated that in years 1997-2006 irrigation requirements have been occurred in 8 seasons, and in two remaining years irrigation also could be needed because rainfall amounts were slightly higher from 370 mm (only by 4 and 7 mm, respectively). Potential evapotranspiration (E_{tp}) in the vegetation period calculated according to Grabarczyk's formula was higher than 515 mm in 9 seasons, and in case of the three years (2002, 2003, 2006) it was even higher than 700 mm. In all the considered years, the $E_{tp} - P$ difference was higher than 200 mm that indicated needs of irrigation. Optimal rainfall amounts for sugar beet were determined according to Klatt and Press proposals. Expected sugar beet root yield increases due to sprinkler irrigation which could be obtained in 1997-2006 were estimated using another Grabarczyk's formula modified by Rzekanowski *et al.* These yield increases amounted on average 20 t ha⁻¹, ranging from 4,16 t ha⁻¹ to 36,6 t ha⁻¹ in particular seasons, as dependent on rainfall amounts during critical periods of enhanced water needs of sugar beet.

Key words: light soil, water properties, climatic criteria of irrigation, water needs, optimal rainfall, production results of irrigation, sugar beet

WSTĘP

Do kryteriów przyrodniczych decydujących o celowości i potrzebie nawodnień w rolnictwie zalicza się przede wszystkim kryteria klimatyczne i glebowe [Drupka 1986]. Dobrymi klimatycznymi wskaźnikami potrzeby nawodnień uzupełniających mogą być – zdaniem cytowanego autora – suma opadów okresu wegetacyjnego (IV–IX), ewapotranspiracja potencjalna, bądź też różnica pomiędzy ewapotranspiracją potencjalną (E_{tp}) w okresie wegetacyjnym a sumą opadów atmosferycznych dla tego okresu.

Chociaż nawadnianie gleb klasy V daje bardzo wysokie przyrosty plonów, to jednak – według Drupki [1986] – największe efekty ekonomiczne uzyskuje się w wyniku nawadniania gleb III i IV klasy bonitacyjnej. Inny pogląd prezentował Grabarczyk [1987], którego zdaniem gleby kompleksów żytnych słabych i bardzo słabych należałoby traktować jako główną rezerwę rolnictwa. W Polsce

centralnej (Krainie Wielkich Dolin) zajmują one łącznie około 3,9 mln ha, stanowiąc 44,8% gruntów ornych. Właśnie tu nawodnienia rolnicze powinny odegrać najważniejszą rolę.

Celem badań było określenie właściwości wodnych gleby bardzo lekkiej w rejonie Bydgoszczy, położonym – wg Drupki [1986] – w strefie o największej celowości lokalizacji deszczowni (strefa I) oraz oszacowanie potrzeb i efektów nawadniania upraw rolniczych w latach 1997–2006 na przykładzie buraka cukrowego.

MATERIAŁ I METODY BADAŃ

Badania przeprowadzono w Kruszynie Krajeńskim koło Bydgoszczy. Sumy opadów atmosferycznych okresu wegetacji (IV–IX) uzyskano z pomiarów własnych wykonywanych w latach 1997–2006 z wykorzystaniem deszczomierza Hellmanna. Wartości temperatur powietrza oraz niedosytów wilgotności powietrza pozyskano z pomiarów w Mochelku prowadzonych przez Zakład Agrometeorologii UTP. Opady optymalne w okresie wegetacji buraka cukrowego w dziesięcioleciu 1997–2006 oszacowano zgodnie z metodyką podaną przez Klatta [Ostromęcki 1973] oraz Pressa [1963]. Miesięczną normę opadu dla średnich temperatur miesięcznych, przyjętą przez Klatta bądź Pressa za podstawę, korygowano o 5 mm na 1°C, a następnie zwiększono ją o stosowną poprawkę dla gleb lekkich – wynoszącą odpowiednio 15 lub 20%. Ewapotranspirację potencjalną obliczono wzorem Grabarczyka [1976]:

$$E_{tp} = 0,32(\Sigma d + \frac{1}{3}\Sigma t),$$

gdzie:

- d – średni dobowy niedosyt wilgotności powietrza (hPa),
- t – średnia dobowa temperatura powietrza (°C).

Efekty produkcyjne nawadniania buraka cukrowego obliczono zgodnie z ogólną formułą zaproponowaną przez Grabarczyka [1987]:

$$Q = (P_{opt} - P_{rz}) q$$

gdzie:

- Q – przyrost plonów pod wpływem deszczowania (kg ha⁻¹),
- P_{opt} – opad optymalny w okresie wzmożonego zapotrzebowania roślin na wodę (mm),
- P_{rz} – opad rzeczywisty w okresie wzmożonego zapotrzebowania roślin na wodę (mm),
- q – przyrost plonów pod wpływem deszczowania (kg ha⁻¹) na 1 mm deficytu opadów.

Okres wzmożonego zapotrzebowania roślin buraka cukrowego na wodę przyjęto, za Rzekanowskim i wsp. [1996] od 1 czerwca do 30 września. Na podstawie wyników ścisłych doświadczeń polowych z deszczowaniem buraka cukrowego, przeprowadzonych na glebie bardzo lekkiej w Kruszynie Krajeńskim w latach 1981–1995, cytowani autorzy wyprowadzili, zgodnie z formułą Grabarczyka, następujące równanie: $Q = 0,17 (325 - P_{VI-IX})$, które posłużyło do wyliczenia potencjalnych, możliwych do uzyskania przyrostów plonów korzeni buraka cukrowego pod wpływem deszczowania.

W pobranych próbkach glebowych oznaczono:

1. Gęstość objętościową w cylinderkach o pojemności 100 cm³
2. Porowatość ogólną z wyliczenia:

$$P = (G_w - G_o) \cdot G_w^{-1} \cdot 100 \text{ [%]}$$

gdzie:

- P – porowatość ogólna,
- G_w – gęstość właściwa,
- G_o – gęstość objętościowa.

3. Retencję wody glebowej (pF) oznaczono w komorach niskociśnieniowych, w przedziale pF 0–2,7, oraz komorach wysokociśnieniowych w przedziale pF 3,0–4,2 [Zawadzki 1973]. Potencjał wody glebowej zbadano dla wartości pF 2,0 (98,1 hPa), pF 2,7 (490,5 hPa), pF 3,0 (981,0 hPa) i pF 4,2 (15 547,9 hPa).

4. Objętość porów glebowych uzyskano z wyliczenia:

- makropory: porowatość ogólna (P) minus zawartość wody przy pF 2,0
- mezopory:
 - PRU (potencjalna retencja użyteczna); różnica zawartości wody przy pF 2,0 i pF 4,2
 - ERU (efektywna retencja użyteczna); różnica zawartości wody przy pF 2,0 i pF 2,7
 - DKR (retencja drobnych kapilar) różnica zawartości wody przy pF 2,7 i pF 4,2
- mikropory

5. Skład granulometryczny metodą Cassagrande'a w modyfikacji Prószyńskiego

WYNIKI I DYSKUSJA

Charakterystyka gleby. Na obszarze badawczym występowały dwa podtypy czarnych ziem wytworzonych z piasku aluwialnego: czarna ziemia glejowa i czarna ziemia zbrunatniała. Pierwszy podtyp reprezentowany był przez profil nr 1, w obrębie którego wyróżniono 3 poziomy genetyczne. Na powierzchni występował poziom ornopróchniczny (Ap) o miąższości 33 cm

i uziarnieniu piasku słabogliniastego. Poziom ten charakteryzowała znaczna zawartość węgla org. oraz słabo trwała struktura gruzelkowata. Poziom ten przechodził w poziom przejściowy AC o miąższości 27 cm (33–60 cm) o uziarnieniu piasku luźnego i strukturze rozdzielnoziarnistej. Był to poziom mozaikowy z wyraźnymi wytrąceniami próchnicznymi. Od głębokości 60 cm występował utwór macierzysty (Cgg) o uziarnieniu piasku luźnego i strukturze zbliżonej do poziomu nadległego z wyraźnie widocznym oglejeniem w postaci plamistej. W poziomie tym występowały nieliczne soczewki żelaza Fe^{3+} . Czarną ziemię zbrunatniałą reprezentował profil nr 2. Poziom ornopróchniczny (Ap) tej gleby był taki sam, jak profilu nr 1, lecz miał nieco mniejszą miąższość (29 cm). Pod nim położony był mozaikowaty poziom przejściowy AB o uziarnieniu piasku luźnego i strukturze rozdzielnoziarnistej, którego miąższość wynosiła 14 cm (29–43 cm). W stropie tego poziomu stwierdzono obecność licznych wytrąceń próchnicznych i śladowe wytrącenia Fe^{3+} . Na głębokości 43 cm zalegał utwór macierzysty (C) z dużą ilością wytrąceń żelazistych i plam glejowych. W utworze tym występowała nieciągłość litologiczna, gdyż na głębokości 94 cm stwierdzono występowanie bardzo dobrze wysortowanego i drobniejszego piaseku luźnego, który był również oglejony (IICgg). Odczyn badanych gleb był lekko kwaśny do obojętnego, przy czym czarna ziemia zbrunatniała wykazywała niższe pH w KCl-u (5,60–6,29).

Właściwości wodne gleby. Jednym z podstawowych czynników wpływających na plonowanie roślin jest woda i jej dostępność. Dlatego określenie zasobów wody w glebie i zbadanie jej dostępności jest bardzo ważne przy optymalizacji produkcji rolniczej.

W poziomach powierzchniowych (Ap) wytworzonych z piasków słabogliniastych badanych profili glebowych wielkość gęstości właściwej wahała się od $2,290 \text{ Mg} \cdot \text{m}^{-3}$ do $2,335 \text{ Mg} \cdot \text{m}^{-3}$ i była niższa niż w skale macierzystej ($2,575$ – $2,740 \text{ Mg} \cdot \text{m}^{-3}$) wykształconej z piasku luźnego (tab. 1). Podobnie niższe wartości w poziomach próchnicznych osiągała gęstość objętościowa rzeczywista. Jej wielkość kształtowała się na poziomie od $1,324 \text{ Mg} \cdot \text{m}^{-3}$ do $1,462 \text{ Mg} \cdot \text{m}^{-3}$ i była mniejsza średnio o $0,2$ – $0,3 \text{ Mg} \cdot \text{m}^{-3}$ niż w skale macierzystej.

Badane gleby wyróżniały się największą objętością porów aeracyjnych. Objętość makroporów ($>30 \mu\text{m}$) wahała się od 24,7% do 35,3%, co wskazuje na dużą przewiewność i przepuszczalność tych gleb.

W analizowanych glebach wielkość polowej pojemności wodnej (PPW) odpowiadająca zawartości wody przy pF 2,0 była bardzo niska i kształtowała się na poziomie 4,1–17,5% (tab. 2). Większą retencję wodną stwierdzono w poziomach powierzchniowych Ap, gdzie jej wielkość wahała się od 9,6% do 17,5%, niż w skale macierzystej (4,1–5,5%). Podobnie zawartość wody dostępnej dla roślin odpowiadająca potencjalnej retencji użytecznej (PRU) była niska i w poziomach próchnicznych (Ap) nie przekraczała 10%, a w skale macierzystej 5%.

Tabela 1. Właściwości fizyczne gleb
Table 1. Physical properties of soils

Profil Profile	Poziom Genetyczny Genetic horizon	Głębokość Depth [cm]	Uziarnienie Texture	Gęstość właściwa Specific density	Gęstość objętościowa Bulk density		Porowatość Porosity % obj.	Wilgotność Moisture
					chwilowa temporary Mg · m ³	rzeczywista actual		
Profil 1								
1	Ap	0-33	piasek słabo gliniasty	2,290	1,426	1,324	42,2	10,2
	AC	33-60	piasek luźny	2,680	1,620	1,591	40,6	2,9
	C	60-150	piasek luźny	2,740	1,691	1,653	39,7	3,8
Profil 2								
2	Ap	0-29	piasek słabo gliniasty	2,335	1,533	1,462	37,4	7,1
	AB	29-43	piasek luźny	2,575	1,708	1,678	34,8	3,0
	C	43-94	piasek luźny	2,721	1,699	1,667	38,7	3,2
	IICg	94-150	piasek luźny	2,718	1,683	1,646	39,4	3,7

Tabela 2. Właściwości powietrzno-wodne gleb
Table 2. Air-water properties of soils

Profil Profile	Poziom genetyczny horizon	Głębokość Depth (cm)	Tekstura Texture	Zawartość wody przy pF Content of water at pF			Makropory Macropores	Mezopory Mesopores			Mikropory Micropores	
				2,0	2,7	3,0		4,2	PRU	ERU		DKR
<i>Profil 1</i>												
1	Ap	0-33	ps	17,5	14,3	11,6	7,8	24,7	9,7	5,9	3,8	7,8
	AC	33-60	pl	5,5	4,6	2,6	1,2	35,1	4,3	2,9	1,4	1,2
	C	60-150	pl	4,5	3,9	2,2	1,0	35,2	3,5	2,3	1,2	1,0
<i>Profil 2</i>												
2	Ap	0-29	ps	9,6	7,6	6,8	4,1	27,8	5,5	2,8	2,7	4,1
	AB	29-43	pl	4,3	3,6	2,2	1,3	30,5	3,0	2,1	0,9	1,3
	C	43-94	pl	4,4	3,5	2,3	1,1	34,3	3,3	2,1	1,2	1,1
	IICg	94-150	pl	4,1	3,4	2,3	1,1	35,3	3,0	1,8	1,2	1,1

Zawartość wody niedostępnej dla roślin występującej w mikroporach ($< 0,2 \mu\text{m}$) była znikoma i w poziomach ornych wahała się od 4,1% do 7,8%, a w poziomach podornych wykształconych z piasku luźnego oscylowała na poziomie 1%. Tak małą retencję wodną analizowanych gleb należy tłumaczyć niekorzystnym uziarnieniem wynikającym z dużej zawartości frakcji gruboziarnistej (piasek) i niewielkiej ilości frakcji sypkoidalnej, która decyduje o wielkości sorpcji wody w glebie.

Badane gleby wykazywały bardzo małe zdolności retencji wody glebowej. Gleby te przy uwilgotnieniu w stanie polowej pojemności wodnej (pF 2,0) są w stanie zatrzymać w profilu glebowym od $792,6 \text{ Mg} \cdot \text{ha}^{-1}$ do $1131,0 \text{ Mg} \cdot \text{ha}^{-1}$ wody (tab. 3). Zawartość wody dostępnej dla roślin (PRU) wahała się od $537,8 \text{ Mg} \cdot \text{ha}^{-1}$ do $751,2 \text{ Mg} \cdot \text{ha}^{-1}$ wody, co w przeliczeniu na cały profil daje warstwę wody od 5,4 cm do 7,5 cm, w tym wody łatwo dostępnej (ERU) od 3,2 cm do 4,8 cm. W glebach tych stwierdzono niekorzystny rozkład porów glebowych. W poziomach próchnicznych (Ap) objętość makroporów przekraczała 3-4 krotnie objętość mezoporów i 3-6-krotnie ilość mikroporów (tab. 2). W skale macierzystej objętość makroporów przekraczała nawet 10-krotnie objętość w mezo- i mikroporów.

Klimatyczne kryteria celowości nawodnień. Średnia temperatura powietrza okresu wegetacyjnego w latach 1997–2006 wynosiła $14,4^{\circ}\text{C}$, wahając się w poszczególnych latach od $13,4$ do $15,2^{\circ}\text{C}$ (tab. 4).

Według Drupki [1986], suma opadów okresu wegetacyjnego (IV–IX) nie większa niż 370 mm może decydować o potrzebie wprowadzenia nawodnień w rolnictwie. W badanym dziesięcioleciu (1997–2006) suma ta wyniosła średnio 283,4 mm (tab. 5). Spośród rozpatrywanych lat, tylko w dwóch przypadkach (1998 i 2001) opady bardzo nieznacznie (odpowiednio o 4 i 7 mm) przewyższyły wielkość graniczną podaną przez Drupkę. W ośmiu pozostałych latach suma opadów była niższa od 370 mm, przy czym w trzech sezonach (2000, 2004 i 2005) była ona niższa nawet od 300 mm, a w jednym (2003) wyniosła zaledwie 177 mm. Można zatem stwierdzić, że biorąc pod uwagę kryterium opadowe, potrzeby wprowadzenia nawodnień zaistniały praktycznie w każdym rozpatrywanym sezonie wegetacyjnym, ponieważ w warunkach intensywnego rolnictwa cytowany autor postuluje, aby jeszcze zwiększyć podaną wartość wskaźnikową opadów (370 mm).

Ewapotranspiracja potencjalna w okresie wegetacyjnym większa od 515 mm może być, zdaniem Drupki [1986], czynnikiem przemawiającym za celowością nawodnień w rolnictwie. W badanym dziesięcioleciu tylko jeden okres wegetacyjny (w r. 1998) cechował się niższymi wartościami Etp (418 mm) (tab. 6). W pozostałych dziewięciu sezonach były one wyższe, a w trzech latach (2002, 2003 i 2006) przekraczając nawet 700 mm. Potwierdza to tym samym duże potrzeby nawodnień istniejące w dziesięcioleciu 1997–2006.

Tabela 3. Zasoby wody glebowej
Table 3. The resources of soil water

Profil Profile	Poziom genetyczny Genetic horizon	Głębokość Depth (cm)	Uziarnienie Texture	Zawartość wody przy pF Content of water at pF			Makropory Macropores			Mezopory Mesopores			Mikropory Micropores
				2,0	3,0	4,2	PRU	ERU	DKR				
				Profil 1									
1	Ap	0-33	piasek słabo-gliniasty	577,5*	389,4	257,4	815,1	320,1	194,7	125,4	257,4		
				57,8**	38,9	25,7	81,5	32,0	19,5	12,5	25,7		
	AC	33-60	piasek luźny	148,5	70,2	32,4	947,7	116,1	78,3	37,8	32,4		
w całym profilu (0-150 cm)	C	60-150	piasek luźny	14,9	7,0	3,2	94,8	11,6	7,8	3,8	3,2		
				405,0	198,0	90,0	3168,0	315,0	207,0	108,0	90,0		
				40,5	19,8	9,0	316,8	31,5	20,7	10,8	9,0		
				1131,0	657,6	379,8	4930,8	751,2	480,0	271,2	657,6		
				113,1	65,8	38,0	493,1	75,1	48,0	27,1	65,8		
Profil 2													
2	Ap	0-29	piasek słabo-gliniasty	278,4	197,2	118,9	806,2	159,5	81,2	78,3	118,9		
				27,8	19,7	11,9	80,6	16,0	8,1	7,8	11,9		
	AB	29-43	piasek luźny	60,2	30,8	18,2	427,0	42,0	29,4	12,6	18,2		
w całym profilu (0-150 cm)	C	43-94	piasek luźny	6,0	3,1	1,8	42,7	4,2	2,9	1,3	1,8		
				224,4	117,3	56,1	1749,3	168,3	107,1	61,2	56,1		
				22,4	11,7	5,6	174,9	16,8	10,7	6,1	5,6		
IICg	94-150	piasek luźny	229,6	128,8	61,6	1976,8	168,0	100,8	67,2	61,6			
				23,0	12,9	6,2	197,7	16,8	10,1	6,7	6,2		
				792,6	474,1	254,8	4959,3	537,8	318,5	219,3	254,8		
				79,3	47,4	25,5	495,9	53,8	31,9	21,9	25,5		

*- w Mg·ha⁻¹ (w tonach na ha)

** - w mm

Tabela 4. Temperatury powietrza w okresie wegetacji w latach 1997–2006

Table 4. Air temperatures of the vegetation period in 1997–2006

Rok Year	Miesiące okresu wegetacyjnego; Months of vegetation period						IV–IX
	IV	V	VI	VII	VIII	IX	
1997	4,7	11,5	16	17,7	19,9	13,2	13,8
1998	9,3	13,8	16,6	16,7	15,5	12,7	14,1
1999	8,6	12,2	16,5	20,0	17,4	15,6	15,0
2000	11,0	14,5	16,7	15,7	17,3	11,7	14,5
2001	7,0	13,1	14,3	19,3	18,3	11,2	13,9
2002	7,5	15,7	16,3	18,9	19,9	12,9	15,2
2003	6,4	14,4	17,6	19,2	18,4	13,6	14,9
2004	7,5	11,3	14,7	16,4	17,9	12,7	13,4
2005	7,4	12,2	14,9	19,4	16,3	14,8	14,2
2006	7,1	12,5	16,8	22,4	16,6	15,2	15,1
1997–2006	7,6	13,1	16,0	18,6	17,7	13,4	14,4

Tabela 5. Opady atmosferyczne w okresie wegetacji w latach 1997–2006

Table 5. Rainfall of the vegetation period in 1997–2006

Rok Year	Miesiące okresu wegetacyjnego; Months of vegetation period						Σ IV–IX
	IV	V	VI	VII	VIII	IX	
1997	25,2	64,1	63,2	120,3	33,3	20,9	327,0
1998	30,6	45,9	44,8	93,9	77,8	84,0	377,0
1999	78,8	49,1	59,7	47,6	55,1	19,2	309,5
2000	16,3	18,6	36,2	57,8	37,0	50,4	216,3
2001	45,0	30,4	48,9	105,8	27,4	116,9	374,4
2002	13,0	50,0	44,0	108,0	41,0	45,0	301,0
2003	13,3	12,1	34,3	88,8	17,8	11,2	177,5
2004	12,1	44,4	35,8	41,8	85,6	24,8	244,5
2005	23,8	69,5	30,7	40,2	20,9	17,9	203,0
2006	45,0	63,5	21,8	30,4	114,5	41,5	316,7
1997–2006	30,3	44,8	41,9	73,5	51,0	43,2	283,4

Tabela 6. Ewapotranspiracja potencjalna w okresie wegetacji w latach 1997–2006
Table 6. Potential evapotranspiration of the vegetation period in 1997–2006

Rok Year	Miesiące okresu wegetacyjnego; Months of vegetation period						Σ_{IV-IX}
	IV	V	VI	VII	VIII	IX	
1997	42	75	104	111	157	69	558
1998	72	105	67	67	59	48	418
1999	56	104	110	117	134	118	639
2000	86	118	132	88	106	60	590
2001	54	114	95	138	137	56	594
2002	62	123	120	150	164	94	713
2003	65	124	159	135	148	97	728
2004	58	77	99	104	105	77	520
2005	60	98	118	172	132	119	699
2006	56	105	140	232	91	101	725
1997–2006	61	104	114	131	123	84	618

We wszystkich rozpatrywanych latach – z wyjątkiem roku 1998 – różnica pomiędzy ewapotranspiracją potencjalną (E_{tp}) w okresie wegetacyjnym (IV–IX) a sumą opadów atmosferycznych (P) dla tego okresu była większa od 200 mm, w tym – w dwóch latach przekraczała 300 mm, w trzech następnych 400 mm, a w jednym (rok 2003) – wyniosła aż 550 mm. Według Drupki [1986], wprowadzenie nawodnień w rolnictwie jest celowe, gdy ta różnica (na podstawie wspomnianych obliczeń) jest równa lub większa od 150 mm.

Opady optymalne i spodziewane zwwyżki plonu pod wpływem deszczowania na przykładzie buraka cukrowego. Potrzeby wodne buraka cukrowego, oszacowane jako tzw. opady optymalne, przedstawiono w tabeli 7 – według Klatta oraz w tabeli 8 – wg Pressa. W badanym dziesięcioleciu wynosiły one, średnio dla okresu wegetacyjnego, odpowiednio 454 i 482 mm, wahając się w latach w zakresie 420–481 mm i 450–509 mm. Wyższe wielkości opadów – tak dla poszczególnych miesięcy, jak i lat – wyznaczono, licząc je zgodnie z metodyką podaną przez Pressa.

Potencjalne przyrosty plonu korzeni buraka cukrowego – policzone według wzoru podanego przez Rzekanowskiego i wsp. [1996], zgodnie z wcześniejszą formułą zaproponowaną przez Grabarczyka [1987] – kształtowały się w omawianym dziesięcioleciu na średnim poziomie zbliżonym do 20 t ha^{-1} (tab. 9). Wahaly się one jednak – zależnie od opadów atmosferycznych w okresie wzmożonego zapotrzebowania buraka cukrowego na wodę – w szerokim zakresie od $4,16 \text{ t ha}^{-1}$ (rok 1998) do $36,6 \text{ t ha}^{-1}$ (2005 r.). Trzeba zauważyć, że nawet w sezonie o najwyższych opadach można było spodziewać się zwwyżek plonu dzięki deszczowaniu. Oszacowane w niniejszym opracowaniu możliwe do osiągnięcia plony dobrze korelują z wynikami ścisłych doświadczeń polowych z deszczowaniem buraka cukrowego, jakie podają w swej pracy Rzekanowski i wsp. [1996]. W cytowanych badaniach, średni przyrost plonu uzyskany z 15 jedno-letnich doświadczeń na glebie bardzo lekkiej, wyniósł $19,3 \text{ t ha}^{-1}$, wahając się od 1,5 do $38,6 \text{ t ha}^{-1}$. Odpowiednia, przeciętna zwwyżka plonu buraka cukrowego,

uzyskana w 17 jednorocznych eksperymentach w warunkach gleby lekkiej, była niższa ($7,4 \text{ t ha}^{-1}$) i mniejszy był także zakres jej zmienności w poszczególnych latach ($0,0\text{--}22,1 \text{ t ha}^{-1}$). Świadczy to o bardzo dużej wadze kryterium glebowego w różnicowaniu efektów produkcyjnych deszczowania roślin, na co już wcześniej zwracali uwagę w swych pracach Rzekanowski i wsp. [1996] oraz Rzekanowski i Żarski [1998].

Tabela 7. Opady optymalne (mm) dla buraka cukrowego w latach 1997–2006 według Klatta

Table 7. Optimum rainfall (mm) for sugar beet in 1997–2006 according to Klatt

Rok Year	IV	V	VI	VII	VIII	IX	ΣP_{IV-IX}
1997	37,9	48,3	69,0	101,2	119,6	58,6	434,7
1998	64,4	62,1	72,4	95,4	94,3	55,2	443,9
1999	60,9	52,9	71,3	115,0	105,8	72,4	478,4
2000	74,7	65,5	72,4	89,7	104,6	49,4	456,5
2001	51,7	57,5	58,6	95,4	110,4	47,1	420,9
2002	54,0	72,4	70,1	108,1	119,6	56,3	480,7
2003	48,3	65,5	78,2	110,4	111,5	60,9	474,9
2004	54,0	47,1	60,9	94,3	108,1	55,2	419,7
2005	54,0	52,9	62,1	111,5	98,9	67,8	447,3
2006	51,7	54,0	73,6	128,8	101,2	70,1	479,5
Min	37,9	47,1	58,6	89,7	94,3	47,1	419,7
Max	74,7	72,4	78,2	128,8	119,6	72,4	480,7
Średnio; Mean	55,2	57,8	68,9	105,0	107,4	59,3	453,7

Tabela 8. Opady optymalne (mm) dla buraka cukrowego w latach 1997–2006 według Pressa

Table 8. Optimum rainfall (mm) for sugar beet in 1997–2006 according to Press

Rok Year	IV	V	VI	VII	VIII	IX	ΣP_{IV-IX}
1997	39,6	55,2	72,0	105,6	124,8	67,2	464,4
1998	67,2	64,8	75,6	99,6	98,4	63,6	469,2
1999	63,6	57,6	74,4	120,0	110,4	81,6	507,6
2000	78,0	68,4	75,6	93,6	109,2	57,6	482,4
2001	54,0	60,0	61,2	115,2	115,2	55,2	460,8
2002	56,4	75,6	73,2	112,8	118,8	64,8	501,6
2003	50,4	68,4	81,6	115,2	116,4	69,6	501,6
2004	56,4	55,2	63,6	98,4	112,8	63,6	450,0
2005	56,4	57,6	64,8	116,4	103,2	76,8	475,2
2006	54,0	58,8	76,8	134,4	105,6	79,2	508,8
Min	39,6	55,2	61,2	93,6	98,4	55,2	450,0
Max	78,0	75,6	81,6	134,4	124,8	81,6	508,8
Średnio Mean	57,6	62,2	71,9	111,1	111,5	67,9	482,2

Tabela 9. Przyrosty plonu korzeni buraka cukrowego pod wpływem deszczowania (Q)
Table 9. Sugar beet yield increases due to sprinkler irrigation (Q)

Rok Year	ΣP_{VI-IX} (mm)	Q (t/ha)
1997	237,7	14,84
1998	300,5	4,16
1999	181,6	24,38
2000	181,4	24,41
2001	299,0	4,42
2002	238,0	14,79
2003	152,1	29,39
2004	188,0	23,29
2005	109,7	36,60
2006	186,4	23,56
Min	109,7	4,16
Max	300,5	36,60
Średnio Mean	207,4	19,98

PODSUMOWANIE

Na obszarze badawczym występowały dwa podtypy czarnych ziem wytworzonych z piasku aluwialnego: czarna ziemia glejowa i czarna ziemia zbrunatniała, charakteryzujące się bardzo małą zdolnością retencji wody glebowej. Gleby te przy uwilgotnieniu w stanie połowej pojemności wodnej (pF 2,0) były w stanie zatrzymać w profilu glebowym od 792,6 Mg · ha⁻¹ do 1131,0 Mg · ha⁻¹ wody. Zawartość wody dostępnej dla roślin (PRU) wahała się od 537,8 Mg · ha⁻¹ do 751,2 Mg · ha⁻¹ wody, co w przeliczeniu na cały profil daje warstwę wody od 5,4 cm do 7,5 cm, w tym wody łatwo dostępnej (ERU) od 3,2 cm do 4,8 cm.

Okres wegetacji (IV–IX) w latach 1997–2006 cechował się średnią temperaturą powietrza wynoszącą 14,4 °C, z wahaniami w poszczególnych latach od 13,4 do 15,2 °C. Suma opadów atmosferycznych tego okresu wyniosła 283,4 mm, wahać się w poszczególnych sezonach w szerokim zakresie 177,5–377 mm. Obliczone wielkości ewapotranspiracji potencjalnej wg Grabarczyka oraz opadów optymalnych wg Klatta i Pressa wskazywały na występowanie dużych potrzeb stosowania nawodnień w uprawie roślin. Potencjalne przyrosty plonu korzeni buraka cukrowego, policzone według wzoru podanego przez Rzekanowskiego i wsp., zgodnie z wcześniejszą formułą zaproponowaną przez Grabarczyka – kształtowały się w omawianym dziesięcioleciu na średnim poziomie zbliżonym do 20 t ha⁻¹. Wahały się one jednak – zależnie od wielkości opadów atmosferycznych w okresie wzmożonego zapotrzebowania buraka cukrowego na wodę w poszczególnych latach – w szerokim zakresie od 4,16 t ha⁻¹ do 36,6 t ha⁻¹.

BIBLIOGRAFIA

- Drupka S. *Nawodnienia deszczowniane i kropłowe*. W: Podstawy melioracji rolnych (pr. zbior. pod red. P. Prochala), PWRiL, Warszawa, t.1, rozdz. 7, 1986, s. 449-616.
- Grabarczyk S. *Polowe zużycie wody a czynniki meteorologiczne*. Zesz. Probl. Post. Nauk Rol., 181, 1976, s. 495-511.
- Grabarczyk S. *Efekty, potrzeby i możliwości nawodnień deszczownianych w różnych regionach kraju*. Zesz. Probl. Post. Nauk Rol., 314, 1987, s. 49-64.
- Ostromięcki J. *Podstawy melioracji nawadniających*. PWN, Warszawa, 1973, s. 1-450.
- Press H. *Praktika selkhozhozajstvennykh melioracij*. Selchozizdat, Moskwa, (przekład z j. niemieckiego), 1963, s. 1-408.
- Rzekanowski C., Dudek S., Żarski J. *Potrzeby opadowe buraka cukrowego w świetle wieloletnich doświadczeń polowych*. Zesz. Probl. Post. Nauk Rol., 438, 1996, s. 61-68.
- Rzekanowski C., Żarski J. *Rola kryterium glebowego w kształtowaniu efektów produkcyjnych deszczowania roślin okopowych i zbożowych*. Zesz. Probl. Post. Nauk Rol., 458, 1998, s. 307-315.
- Zawadzki S. *Laboratoryjne oznaczanie zdolności retencyjnych utworów glebowych*. Wiad. IMUZ, 11(2): 1973, s. 11-31.

Dr hab. inż. Stanisław Rolbiecki, prof. UTP
Katedra Melioracji i Agrometeorologii
Uniwersytet Technologiczno-Przyrodniczy w Bydgoszczy
ul. Bernardyńska 6, 85-029 Bydgoszcz
Tel. 0523749552, E-mail: rolbs@utp.edu.pl

Dr hab. inż. Jacek Długosz, prof. UTP
Katedra Gleboznawstwa i Ochrony Gleb
Uniwersytet Technologiczno-Przyrodniczy w Bydgoszczy
ul. Bernardyńska 6, 85-029 Bydgoszcz
Tel. 0523749512, E-mail: jacekd@utp.edu.pl

Dr inż. Mirosław Orzechowski
Katedra Gleboznawstwa i Ochrony Gleb
Uniwersytet Warmińsko-Mazurski w Olsztynie
Plac Łódzki 3, 10- 957 Olsztyn
Tel. 0895234846, E-mail: mirosław.orzechowski@uwm.edu.pl

Dr inż. Sławomir Smółczyński
Katedra Gleboznawstwa i Ochrony Gleb
Uniwersytet Warmińsko-Mazurski w Olsztynie
Plac Łódzki 3, 10- 957 Olsztyn
Tel. 0895234846, E-mail: sławomir.smolczynski@uwm.edu.pl

Recenzent: Dr hab. inż. Andrzej Misztal